

1 Petrus 3:9-12 (lezen vanaf vs. 8)

Ik heb zojuist met u vanaf het 8^e vers gelezen, omdat deze alinea een eenheid is, maar tijdens de laatste bidstond voor m'n vakantie heb ik al het 8^e vs behandeld en met u nagedacht over die verschillende woorden: eensgezindheid, medelijdend, broederliefde, barmhartigheid en ootmoed. Bij ootmoed heb ik toen het voorbeeld van Mozes en Jezus genoemd. Beiden kwamen niet op voor hun eigen recht en lieten het oordeel aan God over. Mozes, toen Mirjam en Aäron ook een leidersrol over het volk opeisten. Jezus bij zijn gevangenneming en veroordeling.

Nu wil ik graag verder gaan bij het 9^e vers. In de woorden die de apostel Petrus hier uitspreekt klinkt als het ware de echo van de woorden van de Here Jezus door. Simon Petrus heeft Jezus' onderwijs zelf mogen horen en de overeenkomst hoeft ons dan ook niet te verbazen.

Vergeldt geen kwaad met kwaad, of laster met laster, maar zegent integendeel..... schrijft Petrus in onze tekst. In Lukas 6 zegt Jezus: *Hebt uw vijanden lief, doet wel degenen die haten, zegent wie u vervloeken: bidt voor wie u smadelijk behandelen.*

Dit principe heeft Jezus niet alleen onderwezen maar ook voorgeleefd. Vooral in Zijn gevangenneming en Zijn lijden laat Jezus zich als een weerloos lam behandelen en zelfs toen Hij aan het kruis hing bad Hij voor Zijn vervolgers: *Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat ze doen.* Nu kunnen we dit heel gauw afdoen als bovenmenselijk. Dat Jezus dit kan opbrengen, akkoord, maar voor ons gewone mensen is dat wel te veel gevraagd. Dan is het toch wel goed om ook even te kijken naar het leven van Jezus' volgelingen. Want ook Stefanus, de eerste christelijke martelaar, bracht dit principe in praktijk. Terwijl een woedende menigte hem luid schreeuwend stenigde, riep Stefanus met luide stem: *Heer, reken hun deze zonde niet toe.....* Woorden van dezelfde strekking als Jezus uitsprak aan het kruis.

En als de apostel Paulus jaren later het leven van een apostel omschrijft in 1 Kor. 4 dan zegt hij o.a.: *.....wij verduren honger, dorst, naaktheid, vuistslagen en een zwervend leven, wij verrichten zware handenarbeid, worden wij gescholden, wij zegenen, worden wij gelasterd, wij blijven vriendelijk, wij zijn het uitvaagsel van de wereld geworden.....(11-14).* Ook het leven van Paulus wordt gekenmerkt door het kwade met het goede beantwoorden. En natuurlijk zijn Stefanus en Paulus bijzondere gelovigen, maar het zijn wel gewone mensen. En daarom geldt de oproep

om kwaad met goed te beantwoorden voor ons allemaal.

Watchman Nee, een bekende chinese bijbelleraar, vertelt in één van zijn boeken hoe dit principe in de praktijk werkt:

Een broeder in Zuid-China had een rijstveld, halverwege de berghelling. In tijden van droogte gebruikte hij een waterrad om het water uit de irrigatiestroom op zijn veld te brengen. Zijn buurman had twee velden, lager gelegen dan het zijne en op een nacht maakte hij een gat in de tussenliggende dam en onttrok al het water aan zijn veld. Toen deze broeder het gat gerepareerd en er weer water in gepompt had, deed zijn buurman weer hetzelfde en dit werd drie- of viermaal herhaald. Daarom raadpleegde hij zijn broeders. "Ik heb geprobeerd geduldig te zijn en geen wraak te nemen", zei hij, "maar is het goed?" Nadat zij samen hierover gebeden hadden, antwoordde een van hen: "Wanneer wij alleen maar proberen te doen wat juist is, zijn wij maar armzalige christenen. Wij moeten meer doen dan wat goed is". De broeder was zeer onder de indruk. De volgende morgen pompte hij water voor de twee lager gelegen velden en 's middags pompte hij water voor zijn eigen veld. Sindsdien bleef het water op zijn eigen veld. Zijn buurman was zo verbaasd over zijn handelwijze, dat hij naar de reden begon te vragen. Na verloop van tijd werd de buurman ook christen.

Deze chinese christen vergeldt geen kwaad met kwaad, maar hij zegent. Zegenen betekent letterlijk: iemand het goede toewensen, of goede woorden over iemand uitspreken. Het tegenovergestelde van vervloeken. Dat is iemand het kwade toewensen, of kwade woorden over iemand uitspreken. Het zegenen van deze chinese broeder bleef niet beperkt tot zijn woorden, maar kwam naar voren in zijn handelen. Hij paste de regel van Jezus toe: heb je vijanden lief, zegen hen, bidt voor hen. Door zijn ontwapenende opstelling werd de vijandigheid gebroken en de buurman gewonnen voor het evangelie.

Het volgende vers, vs. 9, kan op twee manieren uitgelegd worden. Het kan betekenen dat wij geroepen zijn om zegen te beërven. Zo heeft de NBG het vertaald. Maar het kan ook betekenen dat we geroepen zijn om zegen te verspreiden. Misschien moeten we beide betekenissen maar laten staan. Want beiden zijn waar. We zijn geroepen om zegen te verspreiden. En juist als we dat doen zullen we ook zegen ontvangen. Over die zegen die we mogen ontvangen gaat het vanaf het 10^e vers. *Wie het leven wil liefhebben en goede dagen zien, weerhoude zijn tong van het*

kwade, en zijn lippen van bedrog te spreken, hij wijke af van het kwade en doe het goede.....

Dit vers kan de indruk wekken dat God onze christelijke wandel altijd in dit leven zal belonen. De vraag is of dat zo is. De chinese broeder in het verhaal van Watchman Nee mocht inderdaad in dit leven al de zegen ervaren van het kwade met het goede beantwoorden. Maar dat geldt voor Paulus veel minder en voor Stefanus al helemaal niet, hij heeft zijn leven uiteindelijk verloren. Als Petrus spreekt over het liefhebben van het leven en goede dagen zien, dan is het de bedoeling dat we ook verder kijken dan dit aardse leven. Juist de mensen die te maken hebben gehad met onterecht lijden mogen zich vastklampen aan het eeuwige leven. Voor wie een volgeling van Jezus is, geldt die geweldige belofte, dat we maar niet een paar goede dagen voor ons hebben, maar een goede eeuwigheid. Die belofte geldt voor iedere volgeling van Christus. Als we delen in Zijn lijden, zullen we ook delen in Zijn heerlijkheid.

En die heerlijkheid mogen we beërven dankzij het offer van Christus. Daar spreekt Petrus verderop over in dit hoofdstuk. In vs. 18 geeft hij kernachtig weer wat de kruisdood van Christus betekent: *Christus stierf om de zonden als een rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen.* Daar begint het mee: verzoening. God verzoent onze schuld door de rechtvaardige Jezus voor ons, onrechtvaardigen, te laten sterven aan het kruis. Zo nam Hij de schuld van ons. En mensen van wie de schuld is weggenomen, zijn nu door genade onschuldigen. En voor onschuldige, met God verzoende mensen geldt dat ze zich uitstrekken om ook als verzoende mensen te leven. Mensen in wie Christus zichtbaar wordt. Dat mag je Vervulling noemen. Als we zo leven, het goede doende, mogen we er zeker van zijn dat God het ziet. Dat hij beloont. Dat hij recht zal gaan doen. God weet het als wij het eeuwige leven liefhebben en daarom het goede proberen te doen. Dat zegt vs. 12: Zijn ogen zijn op de rechtvaardigen en Zijn oren tot hun smeking. Hij weet het, Hij ziet het, Hij hoort hun gebed en Hij zal het belonen. Nu al, omdat we de zegen ervaren een kind van Hem te zijn en straks een nieuwe aarde onder een nieuwe hemel.

AMEN